

מבדלת או: אהבת תורה

כשהורדנו את בגדי החורף מן המדפים העליונים בארון הבגדים, הבחינו הילדים בצבע הבז' של המעיל. המעיל הישן של אמא. אמא תלתה את המעיל על הקולב "מוכרחים לומר שהאיחסון לא הזיק לו" אמרה אמא בחיך, פשוט כי אי אפשר להראות גרוע יותר ממה שהוא נראה. "שום דבר כבר לא יוכל להזיק לו" הסבירה שני. ואומנם מראה המעיל היה נורא. ישן ובלוי, חסר טעם וריח וצבע. נכון, לא היו בו חורים, וכנראה שעדיין הצליח לחמם. אבל לא היה בו אפילו שמץ של יופי וחסן באמת, "אמא, גם השנה תלבשי את המעיל הזה?" שאלה שני, "בעזרת השם" ענתה אמא, "מעיל חדש זה דבר יקר מאוד, יש לנו מספיק הוצאות בלעדיו". הפעם, שלא כדרכו, התערב אבא בויכוח, "לא, המעיל הזה באמת גמר את תפקידו בעולם, ויש לי הפתעה: במשך כל חודשי הקיץ שמתי מידי חודש כסף בצד. עכשיו יש לי בשבילך סכום של שבע מאות שקלים עבור מעיל חדש" אבא הוציא ממגירה צדדית מעטפה ובה הכסף. "כמה אמרת, שבע מאות?" שאלה אמא בהתעניינות, "נכון", אמר אבא, "זה מספיק?" "כן, זה בסדר בסדר גמור, בדיוק סכום מתאים", ענתה אמא בהתלהבות רבה. אם לומר את האמת, ההתלהבות שלה היתה נראית קצת משונה בעיני שני, בתה שבכיתה ז', אפילו קצת ילדותית. נכון, המעיל הקודם באמת נראה נורא, אבל לא מתאים לאמא להתלהב כל כך ממעיל חדש, חשבה שני לעצמה.

עבר יום. חלפו יומים. החורף התחיל בגשמים חזקים וברוחות סוערות אך אמא טרם קנתה מעיל חדש "נו אמא, למה את מחכה?" שאלו הילדים שוב ושוב, "מעיל זה לא דבר שקונים ביום", השיבה אמא והעבירה את השיחה לכיוון האחר. "תראי, אמא, אמרה שני בבוקרו של יום, "יש פה מודעה על מכירה מיוחדת של מעילי נשים אירופאיים. כדאי לך לגשת בבוקר". אמא לא ענתה. "בצהרים אראה אותך עם מעיל חדש?" שאלה שני לפני שיצאה מן הבית, "בצהרים יהיה כבר משהו חדש", ענתה לה אמא בחיך. סתמה ולא פרשה. היא צדקה. בצהרים, כשנכנסה שני הביתה, היה בבית משהו חדש. אך לא היה שום קשר בינו לבין המעיל. את פני שני קידמו פועלים, שסיימו להרכיב מבדלת בפתח הסלון. מבדלת חומה, במקום שהיה תמיד פתוח. "מה זה, לכבוד מה?" שאלה שני, "לכבוד שכבר זמן רב רציתי לעשות כאן מבדלת, ועכשיו הצלחתי להגיע לזה ברוך השם" ענתה אמא כשהיא זורחת מאושר. "למה זה כל כך חשוב?" שאלה שני. אמא התפלאה על השאלה: "איך מבינה לבד? כשאבא לומד בבית מפריע לו פעמים רבות הרעש שלנו. עכשיו יוכל ללמוד במנוחה, בלי שנפריע לו." היתה זו תשובה מאוד אופיינית לאמא, חשבה שני בליבה. בבית חסרו וילונות, ארונות, כלים, מדפים, אך כל אילו לא חסרו לאמא. לה חסרה המבדלת, המנוחה ללימוד של אבא. שני סידרה את הבית ואחר כך מיהרה לחדרה. היתה לה עבודה לא קלה ביהדות בנושא "אהבת תורה" היא ישבה כל שעות אחר הצהרים וכתבה, ליקטה, מיינה, השוותה, פרשה וערכה. המורה נחמה אוהבת עבודות שערוכות טוב, לא סתם כתובות. שני נעזרה במקורות שהמורה הציעה והוסיפה בעצמה. עד השעה שמונה ושלושים בערב הצליחה להכין טיוטה טובה של עבודה רצינית. "עכשיו אני צריכה את אבא, חשבה לעצמה. ברשימת המקורות היו גם כמה סיפורים מן הגמרא, ואותם יוכל למצוא לה אבא. "אמא, אבא כבר בבית?" שאלה "כן!". היא לקחה עט ומחברת ופנתה לסלון, בחנה לרגע את המבדלת - החדשה, ועמדה לפתוח אותה. "למה, שני?" שאלה אמא - "יש לנו עבודה על אהבת תורה, והייתי רוצה שאבא יוסיף לי כמה סיפורים מהגמרא. זה יעשיר את העבודה שלי" - "אבל אבא לומד", אמרה אמא, "הוי, אמא, זה לא יקח יותר מרבע שעה". "רבע שעה של תורה, רבע שעה של תורה להפסיד בגלל אהבת עבודה על אהבת תורה?!" שאלה אמא בטון מלא פליאה, "ולא הוציא אותנו מן הריכוז, ומן הענין שהוא עוסק בו?" שני התמרמרה: "כל החברות תבאנה סיפורים יפים, ורק לי לא יהיה?!" שאלה בקול נרגז. "קודם כל דברי בשקט", אמרה לה אמא, "אבא לומד." שני לא ידעה למה אבל הקול הלוחש של אמא השפיע עליה יותר מן הדברים שאמרה. היא ידעה היטב, שאמא מעולם לא הרימה טלפון, ענתה בלחש לילדים, ולא הפעילה שום מכשיר חשמלי בזמן שאבא למד. "כדאי להיות בשקט, אבא לומד" - היתה אומרת שוב ושוב.

"לא חשבתי לספר לך, אבל אני רואה שקשה לך, אז כדאי שתשמעי למה אין לי מעיל חדש. כי גם אני חסכתי כסף כל הקיץ, עבור המבדלת. חסרו לי בדיוק שבע מאות שקלים. לקחתי את הכסף שאבא נתן לי, והזמנתי את המבדלת. כשאבוא לעולם הבא, לא ישאלו אותי למה לבשתי מעיל מרופט, אבל המבדלת בודאי תעמוד בכף הזכויות שלי, והיא שוקלת..." שני הביטה לעבר העבודה שבידיה. מבטה עדין לא היה רגוע. "את מבינה, שני? אהבת תורה לא נמדדת באורך העבודה וגם לא ביופי של הסיפורים היא נמדדת במחיר, במה שמוכנים לשלם עליה, יש לך עכשיו הזדמנות לעבודה אמיתית בנושא של אהבת תורה, לאהוב את התורה של אבא שלך ולא להפריע לו".

אמא נכנסה למטבח, והמשיכה לבשל. בשקט, בלי רעש מצלצל של כלים. בלחש. אבא לומד. שני נכנסה לחדרה, והעתיקה את העבודה הלא מושלמת. על "אהבת תורה" בלי סיפורים מן הגמרא. אבא לומד.

אהבת תורה / ת. רוזנברג

קראו את הסיפור

ענו על השאלות הבאות:

א. שאלות תוכן

1. מה היה מצב המעיל? הוכיחו _____
2. האם האם שמחה על הצעת המעיל החדש? _____
3. האם גם הילדים חשו בחיסרון המבדלת? _____
4. מה כל כך נורא בהפרעה של רבע שעה? _____
5. עבודתה של שני - מהו לדעתכם התואר המתאים לה ביותר: עבודה רצינית, עבודה אמיתית, עבודה לא מושלמת. הסבירו _____

ב. דמויות בסיפור

מיינו את הדמויות בסיפור לסוגיהם השונים:

הדמויות הראשיות: _____
הדמויות המשניות: _____
דמויות רקע: _____

ג. סוגי משפטים

בסיפור מופיעים משפטים שונים, חפשו לכל סוג משפט - דוגמא מתאימה מן הסיפור:

משפט ציני - _____
משפט השלמה - _____
משפט קביעה - _____
משפט התעניינות - _____
משפט שאלה - _____
משפט שמחה - _____
משפט פליאה - _____
משפט טיעון - _____
משפט התמרמרות - _____
משפט מחנך - _____

ד. מילים נרדפות

חפשו מתוך הסיפור מילים נרדפות למילים הבאות:

ישן _____

יופי _____

בשקט _____

ה. בחרו מאמר המהווה מסקנה לסיפור, נמקו את בחירתכם:

* "הלומד ילד למה הוא דומה"?

* "לעתיד לבא אין מלויים לאדם... לא כסף ולא זהב"

* "נשים במאי זכיין"

* "אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקרן קיימת לעוה"ב"

ו. כתבו את מסקנתכם מן הסיפור

ז. בררו \ כתבו בקצרה סיפור נוסף שתוכנו - תשלום עבור לימוד תורה